

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Serija pogodb Sveta Evrope - št. 201

Konvencija Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo

Lanzarote, 25.X.2007

(Uradni list RS, št. 71/2013 z dne 30. 8. 2013)

Uvod

Države članice Sveta Evrope in druge podpisnice te konvencije so se

ob upoštevanju, da je cilj Sveta Evrope doseči večjo enotnost med njegovimi članicami,

ob upoštevanju, da ima vsak otrok pravico do ukrepov za zaščito, ki se zahtevajo v skladu z njegovim statusom mladoletne osebe, v okviru svoje družine, družbe in države,

ob opažanju, da spolno izkoriščanje otrok, predvsem otroška pornografija in prostitucija, ter vse oblike spolne zlorabe otrok, vključno z dejanji, storjenimi v tujini, uničujoče vplivajo na zdravje in psihosocialni razvoj otrok,

ob opažanju, da sta spolno izkoriščanje in spolna zloraba otrok dosegla skrb vzbujajoč obseg na državni in mednarodni ravni predvsem zato, ker otroci in storilci vse bolj uporabljajo informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT), in da je za preprečevanje tega spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter boj proti njima potrebno mednarodno sodelovanje,

ob upoštevanju, da so dobro počutje in otrokove koristi temeljne vrednote, ki so skupne vsem državam članicam in jih je treba spodbujati brez kakršne koli diskriminacije,

ob sklicevanju na akcijski načrt, ki je bil sprejet na tretjem vrhu voditeljev držav in vlad članic Sveta Evrope (Varšava, 16. in 17. maj 2005) ter poziva k pripravi ukrepov za ustavitev spolnega izkoriščanja otrok,

ob sklicevanju predvsem na Priporočilo Odbora ministrov št. R(91) 11 o spolnem izkoriščanju, pornografiji in prostituciji otrok in mladih odraslih in o trgovini z njimi, Priporočilo št. Rec(2001)16 o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in Konvencijo o kibernetiski kriminaliteti (ETS št. 185), predvsem njen 9. člen, ter Konvencijo Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi (ETS št. 197),

ob upoštevanju Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (1950, ETS št. 5), Evropske socialne listine (spremenjene) (1996, ETS št. 163) in Evropske konvencije o uresničevanju otrokovih pravic (1996, ETS št. 160),

tudi ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, predvsem njenega 34. člena, Izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije, Protokola za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, ter Konvencije Mednarodne organizacije dela o prepovedi najhujših oblik dela otrok in takojšnjem ukrepanju za njihovo odpravo,

ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o boju proti spolnemu izkoriščanju otrok in otroški pornografiji (2004/68/PNZ), Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o položaju žrtev v kazenskem postopku (2001/220/PNZ) in Okvirnega sklepa Sveta Evropske unije o boju proti trgovanju z ljudmi (2002/629/PNZ),

ob upoštevanju drugih mednarodnih dokumentov in programov na tem področju, predvsem stockholmske deklaracije in agende za ukrepanje, sprejetih na 1. svetovnem kongresu proti komercialnemu spolnemu izkoriščanju otrok (od 27. do 31. avgusta 1996), globalne zaveze iz Jokohame, sprejete na 2. svetovnem kongresu proti komercialnemu spolnemu izkoriščanju otrok (od 17. do 20. decembra 2001), zaveze in načrta za ukrepanje iz Budimpešte, sprejetih na pripravljalni konferenci za 2. svetovni kongres proti komercialnemu spolnemu izkoriščanju otrok (20. in 21. november 2001), Resolucije Generalne skupščine Združenih narodov S-27/2 Svet po meri otrok in triletnega programa Gradimo Evropo za otroke in z njimi, sprejetega po tretjem vrhu in predstavljenega na konferenci v Monaku (4. in 5. april 2006),

odločene, da učinkovito prispevajo k skupnemu cilju zaščititi otroke pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo ne glede na storilce ter zagotavljati pomoč žrtvam,

ob upoštevanju nujnosti priprave celovitega mednarodnega instrumenta, ki bo osredotočen na preprečevanje, zaščito in kazenskopравни vidik boja proti vsem oblikam spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter bo vzpostavil poseben nadzorni mehanizem,

dogovorile:

I. poglavje – Namen, načelo nediskriminacije in pomen izrazov

1. člen – Namen

1. Namen te konvencije je:

- a) preprečevanje spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter boj proti njima;
- b) varstvo pravic otrok, ki so žrtve spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe;
- c) spodbujanje državnega in mednarodnega sodelovanja pri boju proti spolnemu izkoriščanju in spolni zlorabi otrok.

2. Ta konvencija vzpostavlja poseben nadzorni mehanizem, da bi jo pogodbenice učinkovito izvajale.

2. člen – Načelo nediskriminacije

To konvencijo, predvsem ukrepe za zaščito pravic žrtev, pogodbenice izvajajo tako, da se ne povzroča diskriminacija na podlagi spola, rase, barve kože, jezika, vere, političnega ali drugega prepričanja, narodnosti ali družbenega izvora, pripadnosti narodnim manjšinam, premoženja, rojstva, spolne usmerjenosti, zdravstvenega stanja, invalidnosti ali drugih okoliščin.

3. člen – Pomen izrazov

Izrazi v tej konvenciji pomenijo:

- a) »otrok« je oseba, mlajša od 18 let;
- b) »spolno izkoriščanje in spolna zloraba otrok« vključujeta ravnanje iz 18. do 23. člena te konvencije;
- c) »žrtev« je otrok, izpostavljen spolnemu izkoriščanju ali spolni zlorabi.

II. poglavje – Preprečevalni ukrepi

4. člen – Načela

Vsaka pogodbenica sprejme zakonodajne ali druge ukrepe, ki so potrebni za preprečevanje vseh oblik spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter zaščito otrok.

5. člen – Zaposlovanje, usposabljanje in ozaveščanje oseb, ki delajo z otroki

1. Vsaka pogodbenica sprejme zakonodajne ali druge ukrepe za spodbujanje ozaveščenosti o zaščiti in pravicah otrok pri osebah, ki imajo redne stike z otroki na področju izobraževanja, zdravstva, socialnega varstva, sodstva, odkrivanja in pregona ter športa, kulture in dejavnosti v prostem času.
2. Vsaka pogodbenica sprejme zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da imajo osebe iz prvega odstavka ustrezno znanje o spolnem izkoriščanju in spolni zlorabi otrok, načinih njenega prepoznavanja in možnosti iz prvega odstavka 12. člena.
3. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom sprejme zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi se za opravljanje poklicev, pri katerih prihaja do rednih stikov z otroki, določijo pogoji, ki zagotavljajo, da kandidati za te poklice niso bili obsojeni za kazniva dejanja spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe otrok.

6. člen – Izobraževanje za otroke

Vsaka pogodbenica sprejme zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da otroci med osnovnošolskim in srednješolskim izobraževanjem pridobijo informacije o tveganjih spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe ter načinih lastne zaščite, ki so prilagojene njihovi razvojni stopnji. Te informacije se v sodelovanju s starši, kadar je to primerno, zagotavljajo pri splošnem seznanjanju s spolnostjo, pri čemer je posebna pozornost namenjena okoliščinam tveganja, predvsem tistim, ki vključujejo uporabo novih informacijsko-komunikacijskih tehnologij.

7. člen – Preprečevalni intervencijski programi ali ukrepi

Vsaka pogodbenica zagotovi, da imajo lahko osebe, ki se bojijo, da bi lahko storile katero koli od kaznivih dejanj, določenih v skladu s to konvencijo, kadar je to primerno, dostop do učinkovitih intervencijskih programov ali ukrepov, oblikovanih za ocenjevanje in preprečevanje tveganja za storitev kaznivih dejanj.

8. člen – Ukrepi, namenjeni splošni javnosti

1. Vsaka pogodbenica spodbuja ali izvaja kampanje za povečevanje ozaveščenosti splošne javnosti, katerih namen je zagotavljanje informacij o pojavu spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter o mogočih preprečevalnih ukrepih.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za preprečevanje ali prepoved širjenja gradiva, ki oglašuje kazniva dejanja, opredeljena v skladu s to konvencijo.

9. člen – Sodelovanje otrok, zasebni sektor, mediji in civilna družba

1. Vsaka pogodbenica ob upoštevanju razvojnih zmožnosti otrok spodbuja njihovo sodelovanje pri oblikovanju in izvajanju državnih politik, programov ali drugih pobud, ki se nanašajo na boj proti spolnemu izkoriščanju in spolni zlorabi otrok.
2. Vsaka pogodbenica spodbuja zasebni sektor, predvsem sektor informacijskih in komunikacijskih tehnologij, turizem in potovalno industrijo ter bančni in finančni sektor, pa tudi civilno družbo k sodelovanju pri pripravi in izvajanju politik za preprečevanje spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter k izvajanju notranjih pravil s pomočjo samourejanja in sourejanja.
3. Vsaka pogodbenica ob upoštevanju neodvisnosti medijev in svobode tiska spodbuja medije, da zagotavljajo ustrezne informacije o vseh vidikih spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok.
4. Vsaka pogodbenica med drugim z ustanavljanjem skladov, kadar je to primerno, spodbuja financiranje projektov in programov, ki jih izvaja civilna družba in so namenjeni preprečevanju spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter njihovi zaščiti pred tem.

III. poglavje – Specializirani organi in usklajevalna telesa

10. člen – Državni ukrepi za usklajevanje in sodelovanje

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev usklajevanja na državni ali lokalni ravni med različnimi organi, ki so odgovorni za zaščito otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo, njuno preprečevanje ter boj proti njima, zlasti na področju izobraževanja, zdravstva, socialnih storitev, odkrivanja in pregona ter sodstva.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da vzpostavi ali določi:
 - a) neodvisne pristojne državne ali lokalne institucije za spodbujanje in zaščito otrokovih pravic, pri čemer se jim zagotovijo posebni viri in pristojnosti;
 - b) mehanizme za zbiranje podatkov ali informacijske točke, ki bodo na državni ali lokalni ravni v sodelovanju s civilno družbo spremljale in vrednotile pojav spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ob upoštevanju zahtev za varstvo osebnih podatkov.
3. Vsaka pogodbenica spodbuja sodelovanje med pristojnimi državnimi organi, civilno družbo in zasebnim sektorjem, da bi bila preprečevanje spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter boj proti njima boljša.

IV. poglavje – Zaščitni ukrepi in pomoč žrtvam

11. člen – Načela

1. Vsaka pogodbenica uvede učinkovite socialne programe in vzpostavi večdisciplinarne strukture, da zagotovi potrebno pomoči žrtvam, njihovim svojcem in osebam, odgovornim za njihovo oskrbo.
2. Vsaka pogodbenica izvede potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da je žrtev, katere starosti ni mogoče natančno določiti in za katero se upravičeno domneva, da je otrok, dokler se ne ugotovi njena dejanska starost, delež-na ukrepov zaščite in pomoči, predvidenih za otroke.

12. člen – Prijava suma spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da pravila o zaupnosti, ki jih nalaga notranja zakonodaja glede nekaterih poklicev, ki so povezani z delom z otroki, za tiste, ki jih opravljajo, niso ovira pri možnosti prijave službam, odgovornim za zaščito otrok, o vsaki okoliščini, pri kateri obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je otrok žrtev spolnega izkoriščanja ali spolne zlorabe.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi vsakogar, ki ve ali v dobri veri sumi, da gre za spolno izkoriščanje ali spolno zlorabo otrok, spodbuja, da o tem obvesti pristojne službe.

13. člen – Linije za pomoč

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi spodbuja in podpira vzpostavitev informacijskih storitev, kot so telefonske ali spletne linije za pomoč, za svetovanje uporabnikom, tudi zaupno ali ob ustreznem spoštovanju njihove anonimnosti.

14. člen – Pomoč žrtvam

1. Vsaka pogodbenica sprejme zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi kratkoročno in dolgoročno pomaga žrtvam pri njihovem telesnem in psihosocialnem okrevanju. Pri ukrepih, sprejetih po tem odstavku, se upoštevajo otrokovi pogledi, potrebe in skrbi.
2. Vsaka pogodbenica ob upoštevanju notranjega prava sprejme ukrepe za sodelovanje z nevladnimi in drugimi ustreznimi organizacijami ali drugimi deli civilne družbe, ki sodelujejo pri zagotavljanju pomoči žrtvam.
3. Kadar so v spolno izkoriščanje ali spolno zlorabo vpleteni starši ali osebe, ki skrbijo za otroka, intervencijski ukrepi za izvajanje prvega odstavka 11. člena vključujejo:

– možnost odstranitve domnevnega storilca;

– možnost odstranitve žrtve iz njenega družinskega okolja. Pogoji in trajanje take odstranitve se določijo ob upoštevanju otrokovih koristi.

4. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da so lahko osebe, ki so blizu žrtvi, po potrebi deležne terapevtske pomoči, predvsem nujne psihološke pomoči.

V. poglavje – Intervencijski programi ali ukrepi

15. člen – Splošna načela

1. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom za osebe iz prvega in drugega odstavka 16. člena zagotovi ali spodbuja učinkovite intervencijske programe ali ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje tveganj za ponovitev kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost otrok. Taki programi ali ukrepi so v skladu s pogoji, določenimi v notranjem pravu, kadar koli med postopkom na voljo v zaporu in zunaj njega.

2. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi ali spodbuja razvoj partnerstev ali drugih oblik sodelovanja med pristojnimi organi, predvsem zdravstvenimi in socialnimi službami, ter pravosodnimi in drugimi organi, odgovornimi za spremljanje oseb iz prvega in drugega odstavka 16. člena.

3. Vsaka pogodbenica zaradi določitve ustreznih programov in ukrepov v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi oceno nevarnosti in morebitnega tveganja za ponovitev kaznivih dejanj, opredeljenih s to konvencijo, ki bi jih lahko storile osebe iz prvega in drugega odstavka 16. člena.

4. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi oceno učinkovitosti izvedenih programov in ukrepov.

16. člen – Prejemniki intervencijskih programov in ukrepov

1. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi, da imajo lahko osebe, ki se obravnavajo v kazenskih postopkih zaradi kakršnega koli kaznivega dejanja, opredeljenega s to konvencijo, dostop do programov ali ukrepov iz prvega odstavka 15. člena pod pogoji, ki niti ne škodijo pravicam obrambe ter zahtevam za pošteno in nepristransko sojenje niti niso v nasprotju z njimi, predvsem pa ob upoštevanju pravil, ki veljajo za načelo domneve nedolžnosti.

2. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi, da imajo lahko osebe, obsojene za kakršno koli kaznivo dejanje, opredeljeno s to konvencijo, dostop do programov ali ukrepov iz prvega odstavka 15. člena.

3. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi, da so intervencijski programi ali ukrepi zasnovani ali prilagojeni tako, da ustrezajo razvojnim potrebam otrok, ki storijo kazniva dejanja zoper spolno nedotakljivost, tudi tistih, ki še niso kazensko odgovorni, da bi se reševale njihove težave, povezane s spolnim vedenjem.

17. člen – Obveščanje in soglasje

1. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi, da so osebe iz 16. člena, ki so jim bili predlagani intervencijski programi ali ukrepi, v celoti seznanjene z razlogi za tak predlog in da soglašajo s programom ali ukrepom ob poznavanju vseh dejstev.

2. Vsaka pogodbenica v skladu s svojim notranjim pravom zagotovi, da lahko osebe intervencijske programe ali ukrepe, ki so jim bili predlagani, zavrnejo in da so, če gre za obsojene osebe, seznanjene z morebitnimi posledicami take zavrnitve.

VI. poglavje – Materialno kazensko pravo

18. člen – Spolna zloraba

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kot kaznivo dejanje opredeli to naklepno ravnanje:

a) sodelovanje v spolnih dejanjih z otrokom, ki v skladu z ustreznimi določbami notranjega prava še ni dopolnil z zakonom določene starosti za spolnost;

b) sodelovanje v spolnih dejanjih z otrokom, kadar se:

– uporabi prisila, sila ali grožnja ali

– zlorabi priznani položaj zaupanja, moč nad otrokom ali vpliv nanj, tudi v družini, ali

– zlorabi posebej ranljiv položaj otroka, predvsem zaradi duševne ali telesne motnje ali zaradi njegove odvisnosti od drugih.

2. Za namen prvega odstavka vsaka pogodbenica določi starost, pod katero je sodelovanje v spolnih dejanjih z otrokom prepovedano.

3. Določba točke a prvega odstavka ni namenjena urejanju sporazumnih spolnih dejanj med mladoletnimi osebami.

19. člen – Kazniva dejanja v zvezi z otroško prostitucijo

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da se kot kaznivo dejanje opredeli to naklepno ravnanje:

- a) napeljevanje otroka k prostituciji ali povzročanje, da otrok sodeluje v prostituciji;
- b) siljenje otroka v prostitucijo ali okoriščanje s takim ali drugačnim izkoriščanjem otroka za te namene;
- c) poseganje po otroški prostituciji.

2. Za namene tega člena izraz »otroška prostitucija« pomeni zlorabo otroka za spolna dejanja, za katera se daje ali obljublja denar ali katera koli druga oblika plačila ali nadomestila ne glede na to, ali se to plačilo, obljuba ali nadomestilo daje otroku ali tretji osebi.

20. člen – Kazniva dejanja v zvezi z otroško pornografijo

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da se kot kaznivo dejanje opredeli to naklepno ravnanje, če je storjeno neupravičeno;

- a) izdelava otroške pornografije;
- b) ponujanje ali omogočanje dostopnosti otroške pornografije;
- c) širjenje ali prenašanje otroške pornografije;
- d) pridobivanje otroške pornografije zase ali za koga drugega;
- e) posedovanje otroške pornografije;
- f) zavestna pridobitev dostopa do otroške pornografije s pomočjo informacijsko-komunikacijskih tehnologij.

2. Za namene tega člena izraz »otroška pornografija« pomeni kakršno koli gradivo, ki vizualno prikazuje otroka v dejanskem ali simuliranem izrazito spolnem ravnanju, ali kakršno koli prikazovanje spolnih organov otroka predvsem za spolne namene.

3. Vsaka pogodbenica si lahko pridrži pravico, da v celoti ali deloma ne uporablja točk a in e prvega odstavka za izdelovanje in posedovanje pornografskega gradiva, ki:

- je sestavljeno izključno iz simuliranih predstavitev ali realističnih podob neresničnega otroka;
- vključuje otroke, ki so že dopolnili starost iz drugega odstavka 18. člena, če se te podobe izdelajo in so v posesti otrok samih z njihovim soglasjem ter samo za njihovo zasebno uporabo.

4. Vsaka pogodbenica si lahko pridrži pravico, da v celoti ali deloma ne uporablja točke f prvega odstavka.

21. člen – Kazniva dejanja v zvezi s sodelovanjem otroka v pornografskih predstavah

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da se kot kaznivo dejanje opredeli to naklepno ravnanje:

a) napeljevanje otroka k sodelovanju v pornografskih predstavah ali povzročanje, da otrok sodeluje v takih predstavah;

b) siljenje otroka, da sodeluje v pornografskih predstavah, ali okoriščanje s takim ali drugačnim izkoriščanjem otroka za te namene;

c) zavestno obiskovanje pornografskih predstav, v katerih sodelujejo otroci.

2. Vsaka pogodbenica si lahko pridrži pravico, da omeji uporabo točke c prvega odstavka na primere, v katerih gre za napeljevanje ali siljenje otrok skladno s točko a ali b prejšnjega odstavka.

22. člen – Negativen vpliv na otroke

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi se kot kaznivo dejanje opredeli naklepno povzročanje, da je otrok, ki še ni dopolnil starosti iz drugega odstavka 18. člena, v spolne namene priča spolni zlorabi ali spolnim dejanjem, tudi če pri tem ne sodeluje.

23. člen – Pridobivanje otrok za spolne namene

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje opredeli namerno nagovarjanje odrasle osebe s pomočjo informacijsko-komunikacijskih tehnologij za srečanje z otrokom, ki še ni dopolnil starosti iz drugega odstavka 18. člena, da bi storila katero koli kaznivo dejanje proti njemu, opredeljeno v skladu s točko a prvega odstavka 18. člena ali točko a prvega odstavka 20. člena, pri čemer nagovarjanju sledijo dejanja, ki lahko vodijo do takega srečanja.

24. člen – Pomoč ali sodelovanje pri storitvi kaznivega dejanja in poskus storitve kaznivega dejanja

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje, kadar je storjeno naklepno, opredeli pomoč ali sodelovanje pri storitvi katerega koli kaznivega dejanja, opredeljenega s to konvencijo.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi kot kaznivo dejanje, kadar je storjeno naklepno, opredeli poskus storitve kaznivih dejanj, opredeljenih s to konvencijo.
3. Vsaka pogodbenica si lahko pridrži pravico, da v celoti ali deloma ne uporablja drugega odstavka za kazniva dejanja iz točk b, d, e in f prvega odstavka 20. člena, točke c prvega odstavka 21. člena ter 22. in 23. člena.

25. člen – Pristojnost

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi vzpostavi pristojnost za pregon kaznivih dejanj, opredeljenih s to konvencijo, kadar:
 - a) je kaznivo dejanje storjeno na njenem ozemlju ali
 - b) je kaznivo dejanje storjeno na ladji, ki plove pod zastavo te pogodbenice, ali
 - c) je kaznivo dejanje storjeno na zrakoplovu, registriranem v skladu z zakonodajo te pogodbenice, ali
 - d) kaznivo dejanje stori njen državljan ali
 - e) oseba z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju.
2. Vsaka pogodbenica si prizadeva za sprejetje potrebnih zakonodajnih ali drugih ukrepov za vzpostavitev pristojnosti za pregon kaznivih dejanj, opredeljenih s to konvencijo, kadar je kaznivo dejanje storjeno proti njenemu državljanu ali osebi z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju.
3. Vsaka pogodbenica lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu na generalnega sekretarja Sveta Evrope naslovi izjavo, s katero si pridržuje pravico, da pravil glede pristojnosti iz točke e prvega odstavka tega člena ne uporablja ali jih uporablja samo v določenih primerih ali pod določenimi pogoji.
4. Za pregon kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu z 18. in 19. členom, točko a prvega odstavka 20. člena in točkama a in b prvega odstavka 21. člena te konvencije, vsaka pogodbenica sprejme vse potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da njena pristojnost glede na točko d prvega odstavka ni odvisna od pogoja, da se dejanja obravnavajo kot kazniva v kraju, kjer so bila storjena.

5. Vsaka pogodbenica lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu na generalnega sekretarja Sveta Evrope naslovi izjavo, s katero si pridržuje pravico, da uporabo četrtega odstavka tega člena v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v skladu z drugo in tretjo alinejo točke b prvega odstavka 18. člena, omeji na primere, ko ima njen državlján običajno prebivališče na njenem ozemlju.

6. Za pregon kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu z 18. in 19. členom, točko a prvega odstavka 20. člena in 21. členom te konvencije, vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da njena pristojnost glede točk d in e prvega odstavka ni odvisna od pogoja, da se pregon lahko začne le na podlagi prijave žrtve ali naznanitve države, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno.

7. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi vzpostavi pristojnost za pregon kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu s to konvencijo, kadar je domnevni storilec na njenem ozemlju in ga ne izroči drugi pogodbenici izključno na podlagi njegovega državljanstva.

8. Kadar pristojnost za pregon domnevnega kaznivega dejanja, opredeljenega v skladu s to konvencijo, uveljavlja več kot ena pogodbenica, se zadevne pogodbenice, kadar je to primerno, posvetujejo, da ugotovijo najprimernejšo pristojnost za pregon.

9. Ne glede na splošna pravila mednarodnega prava ta konvencija ne izključuje kazenskopravne pristojnosti, ki jo država pogodbenica izvaja v skladu s svojim notranjim pravom.

26. člen – Odgovornost pravne osebe

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da pravna oseba lahko odgovarja za kaznivo dejanje, ki je opredeljeno v skladu s to konvencijo in ga v njeno korist samostojno ali kot del organa pravne osebe stori fizična oseba, ki ima vodilni položaj v pravni osebi na podlagi:

- a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
- b) pooblastila za odločanje v imenu pravne osebe;
- c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.

2. Poleg primerov iz prvega odstavka vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da lahko pravna oseba odgovarja, kadar je pomanjkljiv nadzor ali kontrola, ki jo opravlja fizična oseba iz prvega odstavka, omogočila, da je v korist te pravne osebe njej podrejena fizična oseba storila kaznivo dejanje, opredeljeno s to konvencijo.

3. V skladu s pravnimi načeli pogodbenice je lahko odgovornost pravne osebe kazenska, civilna ali upravna.

4. Ta odgovornost ne vpliva na kazensko odgovornost fizičnih oseb, ki so storile kaznivo dejanje.

27. člen – Sankcije in ukrepi

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejana, opredeljena v skladu s to konvencijo, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami z upoštevanjem njihove teže. Te sankcije vključujejo kazni odvzema prostosti, ki so lahko podlaga za izročitev.

2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pravne osebe, ki so odgovorne skladno s 26. členom, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne kazni, lahko pa tudi druge ukrepe, kot so:

- a) izvzetje iz upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;
- b) začasna ali trajna prepoved opravljanja gospodarskih dejavnosti;
- c) uvedba sodnega nadzora;
- d) sodna likvidacija.

3. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi:

a. omogoči zaseg in odvzem:

- blaga, dokumentov in drugih pripomočkov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu s to konvencijo, ali so pripomogli k njihovi storitvi;
- premoženjske koristi, pridobljene s temi kaznivimi dejanji, ali premoženja, katerega vrednost ustreza tej premoženjski koristi;

b. omogoči začasno ali trajno zaprtje katerega koli prostora, uporabljenega za katero koli kaznivo dejanje, opredeljeno v skladu s to konvencijo, ne da bi to vplivalo na pravice dobrovernih tretjih oseb, ali storilcu začasno ali trajno onemogoči opravljanje poslovne ali prostovoljne dejavnosti, ki vključuje stik z otroki in pri kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno.

4. Vsaka pogodbenica lahko v zvezi s storilci sprejme druge ukrepe, kot so odvzem roditeljske pravice ali spremljanje obsojenih oseb ali nadzor nad njimi.

5. Vsaka pogodbenica lahko določi, da se po tem členu odvzeta protipravno pridobljena premoženjska korist ali premoženje prenese v poseben sklad za financiranje programov preprečevanja in pomoči žrtvam katerega koli kaznivega dejanja, opredeljenega v skladu s to konvencijo.

28. člen – Obteževalne okoliščine

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da se lahko naslednje okoliščine, če še ne pomenijo znakov kaznivega dejanja, v skladu z ustreznimi določbami notranjega prava obravnavajo kot obteževalne okoliščine pri določanju sankcij v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v skladu s to konvencijo:

- a) kaznivo dejanje je resno prizadelo telesno ali duševno zdravje žrtve;
- b) kaznivo dejanje je spremljalo mučenje ali hudo nasilje;
- c) kaznivo dejanje je bilo storjeno nad še posebej ranljivo žrtvijo;
- d) kaznivo dejanje je storil družinski član, oseba pri kateri otrok živi, ali oseba, ki je zlorabila svoj položaj;
- e) kaznivo dejanje je storilo več oseb, ki so med seboj sodelovale;
- f) kaznivo dejanje je storila kriminalna združba;
- g) storilec je bil predhodno že obsojen za enaka kazniva dejanja.

29. člen – Predkaznovanost

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi je mogoče pri določanju sankcij upoštevati pravnomočne sodbe, ki jih je v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v skladu s to konvencijo, izdala druga pogodbenica.

VII. poglavje – Preiskovanje, pregon in procesno pravo

30. člen – Načela

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da sta preiskovanje in kazenski postopek izvedena v korist otroka in ob upoštevanju njegovih pravic.
2. Vsaka pogodbenica sprejme zaščitne ukrepe za žrtve, s katerimi zagotovi, da se s preiskovanjem in kazenskim postopkom ne povečuje travma, ki jo je doživel otrok, in da se mu hkrati po potrebi zagotovi pomoč.
3. Vsaka pogodbenica zagotovi, da se preiskovanje in kazenski postopek obravnavata prednostno ter se izvedeta brez nepotrebnega odlašanja.

4. Vsaka pogodbenica zagotovi, da ukrepi po tem poglavju skladno s 6. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ne vplivajo na pravice obrambe ter zahteve po poštemem in nepristranskem sojenju.

5. Vsaka pogodbenica skladno s temeljnimi načeli svojega notranjega prava sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi:

– zagotovi učinkovito preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu s to konvencijo, in pri tem, kadar je to primerno, dopušča možnost tajnega delovanja;

– omogoči enotam ali preiskovalnim službam, da identificirajo žrtve kaznivih dejanj iz 20. člena, zlasti z analizo gradiva z otroško pornografijo, kot so fotografije in avdiovizualni posnetki, preneseni ali dani na razpolago z informacijsko-komunikacijskimi tehnologijami.

31. člen – Splošni zaščitni ukrepi

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi na vseh stopnjah preiskovanja in kazenskega postopka zaščiti pravice in interese žrtev, vključno s posebnimi potrebami, ki jih imajo kot priče, zlasti z:

a) obveščanjem o njihovih pravicah in storitvah, ki so jim na voljo, in razen če tega ne želijo, o ukrepanju v zvezi z njihovo prijavo, obtožbah, poteku preiskave ali kazenskega postopka in njihovi vlogi pri tem ter rešitvi njihovega primera;

b) zagotavljanjem, da so lahko, vsaj ko bi lahko bile same in njihove družine v nevarnosti, po potrebi obveščene, da je sodno preganjana ali obsojena oseba začasno ali trajno izpuščena;

c) omogočanjem, da so skladno s postopkovnimi pravili notranjega prava zaslišane, da predložijo dokaze ter izberejo načine, kako bodo njihovi pogledi, potrebe in skrbi neposredno ali po posredniku predstavljeni ter obravnavani;

d) omogočanjem dostopa do ustreznih podpornih služb, da so njihove pravice in koristi ustrezno predstavljene in upoštevane;

e) varovanjem njihove zasebnosti, istovetnosti in ugleda ter s sprejetjem ukrepov v skladu z notranjim pravom za preprečevanje javnega širjenja kakršnih koli informacij, na podlagi katerih bi jih bilo mogoče prepoznati;

f) zagotavljanjem njihove varnosti ter varnosti njihovih družin in prič pred ustrahovanjem, povračilom in ponovno viktimizacijo;

g) preprečevanjem stikov med žrtvami in storilci v prostorih sodišča in organov odkrivanja in pregona, razen kadar pristojni organi v otrokovo korist ne odločijo drugače ali kadar je tak stik potreben zaradi preiskovanja ali sodnega postopka.

2. Vsaka pogodbenica zagotovi, da imajo žrtve že od svojega prvega stika s pristojnimi organi dostop do informacij o ustreznih sodnih in upravnih postopkih.
3. Vsaka pogodbenica zagotovi, da imajo žrtve dostop do pravne pomoči, če je upravičeno, brezplačne, kadar so lahko stranke v kazenskem postopku.
4. Vsaka pogodbenica zagotovi možnost, da pravosodni organi žrtvi dodelijo posebnega zastopnika, kadar je lahko po notranjem pravu stranka v kazenskem postopku in kadar je nosilec starševske odgovornosti onemogočeno zastopanje otroka v tem postopku zaradi neskladja interesov med njimi in žrtvijo.
5. Vsaka pogodbenica z zakonodajnimi ali drugimi ukrepi skladno s pogoji svojega notranjega prava skupinam, ustanovam, združenjem, vladnim ali nevladnim organizacijam zagotovi možnost, da v kazenskih postopkih, ki se nanašajo na kazniva dejanja, opredeljena v skladu s to konvencijo, žrtvam z njihovo privolitvijo pomagajo in/ali jim zagotavljajo podporo.
6. Vsaka pogodbenica zagotovi, da so informacije žrtvam dane v skladu s tem členom tako, da je to primerno njihovi starosti in zrelosti, ter v jeziku, ki ga lahko razumejo.

32. člen – Začetek postopka

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu s to konvencijo, niso odvisni od prijave ali obtožbe žrtve in da se lahko postopek nadaljuje tudi, če žrtev umakne svoje izjave.

33. člen – Zastaranje

Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da se zastaralni rok za začetek postopka v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v skladu z 18. členom, točkama a in b prvega odstavka 19. člena ter točkama a in b prvega odstavka 21. člena, podaljša za obdobje, ki je potrebno za učinkovit začetek postopka, potem ko je žrtev postala polnoletna, in je sorazmerno s težo kaznivega dejanja.

34. člen – Preiskave

1. Vsaka pogodbenica sprejme ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev, da so osebe, enote ali službe, ki vodijo preiskave, specializirane za boj proti spolnemu izkoriščanju in spolni zlorabi otrok ali da so osebe usposobljene za to. Te enote ali službe imajo ustrezne finančne vire.

2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da negotovost glede dejanske starosti žrtve ni ovira za začetek kazenske preiskave.

35. člen – Razgovori z otrokom

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da:
 - a) se razgovori z otrokom opravijo brez nepotrebnega odlašanja, potem ko so bili pristojni organi obveščeni o dejstvih;
 - b) razgovori z otrokom po potrebi potekajo v prostorih, oblikovanih ali prilagojenih za ta namen;
 - c) razgovore z otrokom opravijo za to usposobljeni strokovnjaki;
 - d) vse razgovore z otrokom opravijo iste osebe, če je mogoče in kadar je to primerno;
 - e) se število razgovorov omeji, kot je to nujno potrebno za kazenski postopek;
 - f) lahko otroka spremlja njegov zakoniti zastopnik ali po potrebi odrasla oseba po njegovi izbiri, razen če je bila v zvezi z njo sprejeta utemeljena odločitev, ki temu nasprotuje.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da se vsi razgovori z žrtvijo ali po potrebi tisti, v katerih kot priča nastopa otrok, avdiovizualno posnamejo in da se lahko ti posnetki razgovorov skladno z notranjim pravom sprejmejo kot dokaz v sodnem postopku.
3. Kadar starosti žrtve ni mogoče natančno določiti in se upravičeno domneva, da je še otrok, se do ugotovitve njene starosti uporabljajo ukrepi iz prvega in drugega odstavka.

36. člen – Sodni postopek

1. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi ob upoštevanju pravil, ki urejajo neodvisnost pravne stroke, zagotovi, da je vsem, ki sodelujejo v sodnem postopku, zlasti pa sodnikom, tožilcem in odvetnikom, na voljo usposabljanje o otrokovih pravicah ter spolnem izkoriščanju in spolni zlorabi otrok.
2. Vsaka pogodbenica skladno z notranjim pravom sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da:
 - a) lahko sodnik odredi obravnavo brez prisotnosti javnosti;
 - b) je lahko žrtev zaslišana, ne da bi bila v sodni dvorani, in sicer z uporabo ustrezne komunikacijske tehnologije.

VIII. poglavje – Evidentiranje in shranjevanje podatkov

37. člen – Evidentiranje in shranjevanje podatkov države o obsojenih za kazniva dejanja zoper spolno nedotakljivost

1. Za preprečevanje in pregon kaznivih dejanj, opredeljenih v skladu s to konvencijo, vsaka pogodbenica v skladu z ustreznimi določbami o varstvu osebnih podatkov ter drugimi ustreznimi pravili in jamstvi notranjega prava sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe za zbiranje in shranjevanje podatkov o identiteti in genetskem profilu (DNK) oseb, obsojenih za kazniva dejanja, opredeljena v skladu s to konvencijo.
2. Vsaka pogodbenica ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu generalnemu sekretarju Sveta Evrope sporoči ime in naslov državnega organa, pristojnega za namene prvega odstavka.
3. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, da se lahko informacije iz prvega odstavka skladno s pogoji njenega notranjega prava in ustreznimi mednarodnimi dokumenti pošljejo pristojnemu organu druge pogodbenice.

IX. poglavje – Mednarodno sodelovanje

38. člen – Splošna načela in ukrepi za mednarodno sodelovanje

1. Pogodbenice v skladu s to konvencijo in na podlagi ustreznih mednarodnih in regionalnih dokumentov, dogovorov, ki temeljijo na poenoteni ali vzajemni zakonodaji, ter notranjega prava čim bolj sodelujejo pri:
 - a) preprečevanju spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter boju proti njima;
 - b) varovanju žrtev in zagotavljanju pomoči žrtvam;
 - c) preiskavah ali postopkih v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v skladu s to konvencijo.
2. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne zakonodajne ali druge ukrepe, s katerimi zagotovi, da lahko žrtve kaznivega dejanja, ki je opredeljeno v skladu s to konvencijo in ni bilo storjeno na ozemlju pogodbenice, v kateri imajo stalno prebivališče, vložijo prijavo pri pristojnih organih države stalnega prebivališča.
3. Če pogodbenica, ki za medsebojno pravno pomoč v kazenskih zadevah ali za izročitev zahteva obstoj mednarodne pogodbe, od druge pogodbenice, s katero nima sklenjene take mednarodne pogodbe, prejme zaprosilo za pravno pomoč ali izročitev, lahko to konvencijo šteje kot pravno podlago za medsebojno pravno pomoč v kazenskih zadevah ali za izročitev v zvezi s kaznivimi dejanji, opredeljenimi v skladu s to konvencijo.

4. Vsaka pogodbenica si prizadeva, da v razvojne programe pomoči, ki so namenjeni tretjim državam, po potrebi vključi preprečevanje spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter boj proti njima.

X. poglavje – Nadzorni mehanizem

39. člen – Odbor pogodbenic

1. Odbor pogodbenic sestavljajo predstavniki pogodbenic konvencije.
2. Odbor pogodbenic sklicuje generalni sekretar Sveta Evrope. Prvi sestanek je v enem letu po začetku veljavnosti te konvencije za deseto podpisnico, ki jo je ratificirala. Potem se sestaja na zahtevo najmanj ene tretjine pogodbenic ali generalnega sekretarja.
3. Odbor pogodbenic sprejme svoj poslovnik.

40. člen – Drugi predstavniki

1. Po enega predstavnika v Odbor pogodbenic imenujejo Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, komisar za človekove pravice, Evropski odbor za vprašanja kriminalitete (CDPC) in drugi ustrezni medvladni odbori Sveta Evrope.
2. Odbor ministrov lahko po posvetovanju z Odborom pogodbenic povabi druge organe Sveta Evrope, da vanj imenujejo svojega predstavnika.
3. Predstavniki civilne družbe, zlasti nevladnih organizacij, so lahko v Odbor pogodbenic sprejeti kot opazovalci skladno s postopkom, določenim na podlagi ustreznih pravil Sveta Evrope.
4. Predstavniki, imenovani v skladu s prvim do tretjim odstavkom, na sestankih Odbora pogodbenic sodelujejo brez glasovalne pravice.

41. člen – Naloge Odbora pogodbenic

1. Odbor pogodbenic nadzira izvajanje te konvencije. Postopek za nadzor nad izvajanjem konvencije je opredeljen v njegovem poslovniku.
2. Odbor pogodbenic skrbi za lažje zbiranje, analizo in izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks med državami, da se izboljša njihova sposobnost za preprečevanje spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe otrok ter boj proti njima.
3. Odbor pogodbenic, kadar je to primerno, prav tako:

a) spodbuja učinkovito uporabo in izvajanje te konvencije, vključno z ugotavljanjem težav in vplivov kakršne koli izjave ali pridržka po tej konvenciji;

b) izraža mnenje o vprašanih v zvezi z uporabo te konvencije in spodbuja izmenjavo informacij o pomembnih dogajanjih na področju prava, politik ali tehnologije.

4. Odboru pogodbenic pri izvajanju njegovih nalog po tem členu pomaga Sekretariat Sveta Evrope.

5. O dejavnostih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se redno obvešča Evropski odbor za vprašanja kriminalitete (CDPC).

XI. poglavje – Razmerje do drugih mednarodnih dokumentov

42. člen – Razmerje do Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah in Izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije

Ta konvencija ne vpliva na pravice in dolžnosti iz Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah in Izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije in je namenjena izboljšanju zaščite, ki jo zagotavljata, ter razvoju in dopolnitvi njunih standardov.

43. člen – Razmerje do drugih mednarodnih dokumentov

1. Ta konvencija ne vpliva na pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz drugih mednarodnih dokumentov, katerih pogodbenice so tudi pogodbenice te konvencije ali bodo to postale in ki vsebujejo določbe o zadevah, ki jih ureja ta konvencija, ter otrokom žrtvam spolnega izkoriščanja in spolne zlorabe zagotavljajo večjo zaščito in pomoč.

2. Zaradi dopolnitve ali krepitev določb te konvencije ali za lažjo uporabo njenih načel lahko pogodbenice o zadevah, ki jih ureja ta konvencija, sklenejo dvostranske ali večstranske sporazume.

3. Pogodbenice, ki so članice Evropske unije, v medsebojnih odnosih uporabljajo pravila Skupnosti in Evropske unije, če ta urejajo zadevno vprašanje in se uporabljajo za konkreten primer, ne da bi to vplivalo na predmet in namen te konvencije ter njeno uporabo v celoti v razmerju do drugih pogodbenic.

XII. poglavje – Spremembe konvencije

44. člen – Spremembe

1. Vsak predlog za spremembo te konvencije, ki ga da pogodbenica, se sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ta pa ga pošlje državam članicam Sveta Evrope, vsaki podpisnici, vsaki državi pogodbenici, Evropski skupnosti, vsaki državi, ki je bila povabljena k podpisu te konvencije v skladu s prvim odstavkom 45. člena, in vsaki državi, ki je bila povabljena, da k njej pristopi v skladu s prvim odstavkom 46. člena.
2. Vsaka sprememba, ki jo predlaga pogodbenica, se pošlje Evropskemu odboru za vprašanja kriminalitete (CDPC), ta pa Odboru ministrov o njej predloži svoje mnenje.
3. Odbor ministrov preuči predlagano spremembo in mnenje, ki mu ga je predložil CDPC, ter lahko po posvetovanju z državami nečlanicami, ki so pogodbenice te konvencije, sprejme spremembo.
4. Vsaka sprememba, ki jo sprejme Odbor ministrov v skladu s prejšnjim odstavkom, se pošlje pogodbenicam v sprejetje.
5. Vsaka sprememba, sprejeta v skladu s tretjim odstavkom, začne veljati prvi dan meseca po enem mesecu od datuma, ko vse pogodbenice generalnega sekretarja obvestijo o sprejetju spremembe.

XIII. poglavje – Končne določbe

45. člen – Podpis in začetek veljavnosti

1. Ta konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope in državam nečlanicam, ki so sodelovale pri njeni pripravi, ter Evropski skupnosti.
2. To konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
3. Ta konvencija začne veljati prvi dan meseca po treh mesecih od dneva, ko je pet podpisnic, vključno z vsaj tremi državami članicami Sveta Evrope, v skladu s prejšnjim odstavkom izrazilo svojo privolitev, da jih konvencija zavezuje.
4. Za vsako državo iz prvega odstavka ali Evropsko skupnost, ki svojo privolitev, da jo konvencija zavezuje, izrazi pozneje, začne ta veljati prvi dan meseca po treh mesecih od dneva deponiranja njene listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

46. člen – Pristop h konvenciji

1. Po začetku veljavnosti te konvencije lahko Odbor ministrov Sveta Evrope po posvetovanju s pogodbenicami te konvencije in po tem, ko pridobi njihovo soglasno privolitev, povabi katero koli državo, ki ni članica Sveta Evrope in ni sodelovala pri pripravi konvencije, da pristopi h konvenciji na podlagi odločitve, sprejete z večino glasov, kot to določa odstavek d 20. člena Statuta Sveta Evrope, in soglasne odločitve predstavnikov držav pogodbenic, ki imajo pravico odločati v Odboru ministrov.
2. Za vsako državo, ki pristopi h konvenciji, začne ta veljati prvi dan meseca po treh mesecih od dneva deponiranja listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

47. člen – Ozemlja uporabe

1. Vsaka država ali Evropska skupnost lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu navede ozemlje ali ozemlja, za katera se konvencija uporablja.
2. Vsaka pogodbenica lahko kadar koli pozneje z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi uporabo te konvencije na katero koli drugo ozemlje, ki je navedeno v izjavi in za katerega mednarodne odnose je odgovorna ali v imenu katerega je pooblaščen, da sprejema obveznosti. Za tako ozemlje začne konvencija veljati prvi dan po treh mesecih od dneva, ko generalni sekretar prejme tako izjavo.
3. Vsaka izjava na podlagi prejšnjih odstavkov se lahko v zvezi s katerim koli v njej navedenim ozemljem umakne z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope. Umik začne veljati prvi dan meseca po treh mesecih od dneva, ko generalni sekretar prejme tako uradno obvestilo.

48. člen – Pridrški

Glede določb te konvencije ni mogoč noben pridržek, razen tistih, ki so izrecno določeni. Vsak pridržek se lahko kadar koli umakne.

49. člen – Odpoved

1. Vsaka pogodbenica lahko z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope to konvencijo kadar koli odpove.
2. Odpoved začne veljati prvi dan meseca po treh mesecih od dneva, ko generalni sekretar prejme tako uradno obvestilo.

50. člen – Uradno obvestilo

Generalni sekretar Sveta Evrope države članice Sveta Evrope, vse države podpisnice, vse države pogodbenice, Evropsko skupnost, vse države, ki so bile v skladu s 45. členom povabljene k podpisu te konvencije, in vse države, ki so bile v skladu s 46. členom povabljene, da k njej pristopijo, uradno obvesti o:

- a) vsakem podpisu;
- b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
- c) vsakem datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s 45. in 46. členom;
- d) vsaki spremembi, sprejeti v skladu s 44. členom, in datumu začetka njene veljavnosti;
- e) vsakem pridržku na podlagi 48. člena;
- f) vsaki odpovedi na podlagi 49. člena;
- g) vsakem drugem dejanju, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s to konvencijo.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščen, podpisali to konvencijo.

Sklenjeno na Lanzarotu 25. oktobra 2007 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsaki državi članici Sveta Evrope, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri pripravi te konvencije, Evropski skupnosti in vsaki državi, ki je bila povabljena, da k njej pristopi.

.....

Izveček iz Zakona o ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo (MKZOSIZ)

3. člen

Republika Slovenija ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo, generalnemu sekretarju Sveta Evrope sporoči naslednjo izjavo:

»1. V skladu s tretjim odstavkom 24. člena konvencije Republika Slovenija izjavlja, da si pridržuje pravico, da v celoti ne uporablja drugega odstavka 24. člena za kaznivo dejanje iz 23. člena.

2. V skladu s tretjim odstavkom 25. člena konvencije Republika Slovenija izjavlja, da si pridržuje pravico, da pravila glede pristojnosti iz točke e) prvega odstavka 25. člena uporablja pod pogoji, ki jih določata 10. in 13. člen Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 – popr., 39/09, 55/09 – odl. US in 91/11; KZ-1).

3. V skladu z drugim odstavkom 37. člena konvencije Republika Slovenija izjavlja, da je organ, pristojen za izvajanje nalog iz 37. člena, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve – Policija.«

4. člen

Za izvajanje konvencije skrbi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, ministrstvom, pristojnim za družino in socialne zadeve, ministrstvom, pristojnim za zdravje in ministrstvom, pristojnim za izobraževanje.